

COMUNICAT DE LA REUNIO GENERAL DE COMISSIONS OBRERES VERS UNA ACCIO GENERAL DELS TREBALLADORS DE TOT EL PAIS

Donem a continuació amplis extractes del comunicat de la II Reunió General de Comissions Obreres:

"Reunits a Espanya representants de les Comissions Obreres de Catalunya, Euskadi, Galícia, Andalusia, Aragó, Astúries-Lleó, Llevant i Centre, s'han constituït en II Reunió General de Comissions Obreres i han decidit publicar el següent Comunicat, resum de les seves deliberacions i acords, per a coneixement dels treballadors i de l'opinió pública en general."

El Comunicat senyala que la Reunió General "...ha analitzat la situació que atravesem sobre la base de l'experiència transcorreguda des de setembre de 1967..." i ha coincidit en que la clau de l'èxit del dia 27 d'octubre va raure "...en una estreta vinculació amb la classe obrera, per la multiplicació de les comissions obreres d'empresa, taller, barri, localitat, etc.; un coneixement profund de les reivindicacions més sentides dels treballadors; el caràcter unitari, representatiu i democràtic de la Comissions Obreres; la correcta utilització de les possibilitats legals sota el lema dels principis més fermes i la flexibilitat de les formes; la celebració d'assemblees obertes, prèvies a l'acció, en les quals participaren milers de treballadors; la mobilització d'altres sectors populars com els estudiants, intel·lectuals, sacerdots, professionals, etc..."

Després de ressaltar la "...impotència de les autoritats per a frenar la protesta...", a despit de la duresa de la repressió, el Comunicat senyala que "...això és el reflexe de l'alt grau de consciència i combativitat de la classe obrera (...) demostració que som capaces d'organitzar una acció a nivell nacional..." i que les Comissions Obreres són "...el moviment unitari indiscutible dels treballadors, la força més conscient i dinàmica (...) cridada a jugar un paper essencial en el desenrotllament democràtic del país."

"La Reunió General ha constatat que des més d'octubre s'han aguditzat les contradiccions econòmiques i polítiques del règim i l'oligarquia que el sustenta (...), destaca l'especial moment per el que travessa la Universitat, la ferma lluita dels estudiants..." i "...saluda públicament el moviment estudiantívol en el qual veu una força constant, energica i responsable en la lluita per la democràcia."

Es "...denúncia com, una vegada més, es descarrega damunt de la classe obrera el pes de la crisi..." i es demostra com "...aquestes mesures han perjudicat també a extenses capes socials del país..." advertint que "...la situació és especialment greu en el camp...". Per això, insisteix el Comunicat, "...és una tasca principal del moviment de Comissions Obreres el desenvolupament de comissions de camperols...". A continuació es denuncia que "...els únics beneficiats d'aquesta crisi són la gran banca, els grans industrials i terratinents..."

"La Reunió General alerta els obrers sobre la futura Llei Sindical dels verticalistes, per ésser antidemocràtica i antiobrera i invita a tots a que manifestin llur repulsa. Anima, per altra banda, a que recolzin l'avant-projecte de les Comissions Obreres, el difonguin,

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 295

Barcelona, Marc 1968

Preu : 2 pts

el discuteixin i el defensin en els llocs de treball." Per altra part, "...la Reunió General considera que no obstant les desposseïssions i altres tropelies és necessari seguir utilitzant les possibilitats legals dins el Sindicat, sense acceptar mai les seves estructures"

El Comunicat afirma que les solucions als problemes presents del país "...es troben recollides en el Programa de les Comissions Obreres; reforma agrària, fiscal i del crèdit; ensenyança gratuïta i Universitat per a tots; cases per a viure; assegurances socials; pen-

sions suficients; nacionalització de la Banca, etc. (...) la posta en pràctica d'aquestes transformacions socials exigiria un Govern que garantís el lliure exercici de les llibertats democràtiques fonamentals (...); només la voluntat popular lliurement expressada pot determinar l'esdevenidor institucional del nostre país"

"La Reunió General anuncia amb tota fermesa i responsabilitat la seva decisió de seguir encapçalant, com sempre ha fet, la lluita dels treballadors de tot el país i en aquest sentit ha arribat als següents acords generals: Caminar acceleradament vers una acció general dels treballadors de tot el país com a resposta a les mesures del Govern, en solidaritat amb els detinguts i pels objectius reivindicatius de tots els treballadors (...). Que aquesta gran acció de masses sigui la culminació d'un procés múltiple de lluites parcials a les distintes localitats, rams d'indústria i empreses com ja es veu fent en nombrosos indrets."

"Que previament a l'acció es celebri una jornada general d'assemblees, on siguin acordats els objectius i formes de lluita."

"Recomanar a les Comissions Obreres locals, regionals i nacionals les línies mestres de l'acció, insistint amb força en la necessitat del aturs generalitzats en els llocs de treball i en la mobilització massiva dels treballadors a base de marxades, concentracions, manifestacions i boicots (transports, mercats, escoles, etc); la classe obrera hem reconquistat un mitjà fonamental de lluita; l'atur, LA VAGA."

"La Reunió General ha dedicat especialíssima atenció a la repressió i a la solidaritat..." De res ha de servir segrestar dirigents obrers que pateixen les conseqüències de la repressió, diu; "...L'eficàcia del moviment obrer es demostra en la capacitat de promoció immediata de dirigents elegits a les Assemblees". En aquest mateix apartat s'insisteix que "...La defensa del salari, del lloc de treball, la conquesta del sindicat obrer i el dret de reunió i vaga, passa per l'alliberament dels nostre companys empresonats, processats i perseguits; la llibertat dels empresonats cal que presideixi la nostra lluita; cal convertir les presons en lloc de concentració popular i els judicis davant del Tribunal d'Ordre Públic en manifestacions de masses"

Després de "...reafirmar la seva solidaritat amb la lluita dels treballadors de tot el món..." i d'agrair "...l'ajuda de tot tipus del moviment sindical mundial...", la Reunió, recollint "...el sentir unànim dels treballadors de tot el país, saluda amb emoció i admiració l'heròica lluita dels germans de classe, els treballadors del Vietnam (...). Així mateix, condemna amb tota energia la brutal i inhumana agressió de què són víctimes per part del Govern dels EE.UU. i del capitalisme internacional."

Març del 1968.

IMPORTANT REUNIO DE LES COMISSIONS OBRERES DE CATALUNYA

El mes de febrer ha estat celebrada una Reunió Nacional de les Comissions Obreres de Catalunya en la qual ha estat adoptada una important resolució. "Examinada la situació econòmico-social" es diu en aquella, "i el desenrotllament aconseguït per la lluita dels treballadors per llurs reivindicacions generals, cridem a tots els treballadors de Catalunya a imposar, mitjançant la celebració d'assemblees a les empreses, que culminin amb peticions, aturs, concentracions i manifestacions (...), les reivindicacions següents:

"Contra els acomiadaments i per una assegurança d'atur del 100 per 100 del salari real.

"Per un salari mínim de 300 pessetes diàries.

"A treball igual, salari igual per a les dones i els joves.

"Per una assegurança d'accidents, malaltia, invalidesa i jubilació del 100 per 100 del salari real.

"Ensenyança superior, obligatòria i gratuïta fins els divuit anys.

"Per una autèntica reforma agrària que depositi la terra en mans d'aquells que la treballen.

"Pel dret de vaga.

"Per un sindicat democràtic, independent, unitari i de classe.

"Per la defensa dels càrrecs sindicals desposseïts pels buròcrates del Sindicat Vertical.

"Per la dissolució del Tribunal d'Ordre Públic, òrgan de repressió."

La Resolució argumenta amplament cadascuna d'aquestes reivindicacions i acaba cridant tots els treballadors "... a impulsar la lluita per elles, a dur-les a la pràctica per tal de fer-les realitat, perquè només la lluita, amb la unitat més ampla i sòlida ens donarà la victòria". Dirigeix, també, "...una calurosa salutació a les Comissions Obreres Jovenívols per la seva abnegació i pel seu heroisme (...) en la lluita per les reivindicacions generals de la classe obrera i per les específicament seves".

Les Comissions Obreres a peu d'obra

CONCENTRACIONS A SABADELL TERRASSA I CORNELLA EL 6 MARÇ

PER A PROTESTAR CONTRA ELS EXPEDIENTS DE CRISI I L'AGREUJAMENT DE L'ATUR FORÇOS; CONTRA EL CONGELAMENT DELS SALARIS I PER UN JORNAL MINIM DE 300 PESSETES DIARIES

Les Comissions Obreres de Terrassa, Baix Llobregat i Sabadell, davant la càrrega que la política del Govern i les mesures de la patronal fan pesar damunt les espatlles dels treballadors, cridaren els obrers a concentrar-se el dia 6 de març davant les respectives cases sindicals i expressar allí enèrgicament llur protesta contra els expedients de crisi i els acomiadaments, contra el congelament dels salaris i l'augment del cost de la vida; contra la repressió envers els representants obrers i treballadors destacats en la defensa del dret al pa i al treball. Heus ací una sintetitzada imatge d'allò que foren aquestes concentracions de treballadors:

SABADELL:

Almenys un miler de treballadors acudiren a la crida de les Comissions Obreres, fent-se ressó dels plantejaments i convocatòria expressats en les fulles que aquelles feren circular profusament pels llocs de treball i els barris.

...Entre reduccions de plantilles i expedients de crisi s'hi troben més de dues-centes empreses, de les quals mereixen destacar "Manufacturas Carol... 323 acomiadats; "Industrias Auxiliars Prats", reducció a mitja jornada... 126 obrers; "Playtex España"... 33 acomiadats...", denunciaven entre altres aquestes fulles.

La Casa Sindical i carrers veïns estaven fortament custodiats per les forces armades, que s'esforçaren per impedir el pas dels treballadors.

Una part d'aquests no obstant les barreres policiaques, s'obriren pas i penetraren dins el Sindicat, fent-hi escoltar la veu dels treballadors.

La policia efectuà set detencions. Una comissió de dones acudí al Jutge local a reclamar la llibertat dels detinguts, cosa que fou realitat unes hores més tard. Els de la social efectuaren, inutilment, durant la nit, escorcolls domiciliaris i interrogatoris buscant propaganda.

CORNELLA:

Es coneguda de tots la situació creada en aquesta comarca pels expedients de crisi i acomiadaments en fàbriques tan importants com la Cerdans, Siemens, Roca, etc. Ja el passat dia 23 de febrer, un centenar d'enllaços, jurats i treballadors entregaven al Delegat Sindical Comarcal un escrit denunciant aquesta situació i plantejant la posició dels treballadors, escrit on figuraven les signatures de quatre mil homes i dones de la comarca del Baix Llobregat.

La crida a una concentració convocada per les Comissions Obreres trobà un ampli ressó entre els treballadors, que acudiren nombrosos a concentrar-se davant la Casa Sindical, formant a la sortida d'algunes fàbriques una veritable manifestació.

Les forces policiaques, que barraven preventivament l'entrada dels sindicats, foren submergides per un grup important de manifestants, els quals penetraren a l'interior de l'edifici a despit d'elles, arribaren fins al Delegat Comarcal i li feren escoltar, vulguis

que no, la denúncia indignada dels treballadors. Mentrestant, els companys que havien quedat fora desfilaven per grups sense abandonar el carrer.

TERRASSA:

Davant l'anunci de la convocatòria de la concentració obrera, els jerarques sindicals tancaren les portes del local a l'hora de la sortida del treball i demanaren la protecció de la Policia Armada i Guardia Civil. Aquests i els agents de la "social" ocupaven, des de molt abans de l'hora senyalada, no solament els sindicats, sinó també l'Ajuntament i els carrers del veïnatge.

Uns 800 treballadors arribaren fins a la Casa Sindical, tancada i barrada, i decidiren expressar llur protesta desfilant silenciosament per la Rambla, Carrer Major i carrer Unió.

La Policia Armada i els guardies civils no atacaren els manifestants, limitant-se a fer sonar una i altra vegada els xiulets i a ordenar verbalment la dispersió dels manifestants. Aquests, cobert el trajecte i objectius que s'havien senyalat, es dissolgueren voluntariament sense altre incident.

Un festival véritablement populaire

El 13 de març, més de 4.000 persones acudiren al Price a escoltar les veus de la Nova Canço Catalana. I a corejar amb el cantants les lletres més apreciades, aquelles que donen testimoni d'un temps i d'un país, i que no es limiten a ésser "protesta"; que són caliu, ferment i acció per les llibertats democràtiques.

La policia no pogué fer res per impedir l'entusiasme debordant del públic. A la sortida, alguns centenars de joves desfilaren rondes amunt cap a la Plaça de Catalunya, cridant ¡Llibertat! ¡Democràcia! ¡Visquen les comissions obreres! etc., i després cap a la Rambla de Catalunya, on uns agents de la motoritzada se'ls oposaren i reberen una topada de part els manifestants. Un dels guardies disparà dos trets a l'aire.

ELS PAGESOS I LA QUOTA DE LA SEGURITAT SOCIAL

LLEIDA. — La reunió de la Cambra Oficial Sindical Agrària ha decidit una moció especial protestant pel sistema decidit per les autoritats de cobrar la quota empresarial agrària basant-se en el líquid impossible, sistema que considera totalment injust. La moció reclama que les cotitzacions es comptin d'acord amb els treballadors empleats i no d'altra manera. Reclama, finalment, que es dongui una solució urgent a llur demanda, abans de posar al cobrament els rebuts de l'actual exercici.

Per la seva banda, el Cabilde de la Germandat Sindical de Llauredors i Ramaders, ha adreçat una carta a totes les germandats de la província exposant la situació creada pel tipus d'imposició de quotes de la S.S.A. i recabant de cada una opinió per anar a la celebració d'una Assemblea plenària que acordi allò que procedeix acordar: l'anul·lació del sistema de quotes que se'ls vol imposar.

NOTICIARI OBRER

Maquinista Terrestre i Marítima:

Escrit amb 1.175 firmes demanant augment de jornals en consonància amb l'augment sofert pels preus d'ençà que fou denunciat el Conveni. Una Assemblea obrera decideix una primera acció de protesta de deu minuts.

Al Ram de les Assegurances:

300 enllaços i jurats de les companyies d'assegurances denuncien el comportament antiobrer de la Junta Social del Sindicat i exigeixen la destitució del seu President al qual fan responsable d'haver boicotejat la conclusió de nou Conveni Col·lectiu i, per tant, que llurs salaris es trobin congelats.

S.A.F.A. (Blanes):

La Comissió Obrera de fàbrica elabora un escrit resumint les principals reivindicacions que afecten als treballadors de l'empresa i el posa a discussió d'aquests.

Barriada d'Hospitalet:

Pintades a les parets: VISQUEN LES COMMISSIONS OBRERES! PAU AL VIETNAM! FORA ELS IANQUIS D'ESPANYA!

Barriada d'Horta:

La Comissió Obrera del barri elabora i difon un estudi sobre el cost de la vida.

EN SOLIDARITAT AMB ELS EMPRESONATS, EXPEDIENTATS I ACOMIADATS.

— Un escrit amb 975 firmes de treballadors de la Maquinista protesta per la destitució del delgat obrer Cando.

— Atur de mitja hora a Medir S.A., el 8 febrer, en solidaritat amb el delegat expedientat Prats.

— Febersa S.A. fa mitja hora d'atur en solidaritat amb Murcia, desposseït del seu càrrec sindical pels jerarques i acomiadat per l'empresa.

— A l'Hotel Avenida Palace, vaga de cambres en solidaritat amb una companya que la direcció pretén acomiadar.

— Una assemblea de les Comissions Obreres d'Horta decideix enviar una delegació de solidaritat a visitar els treballadors de la Cerdans de Gavà.

— Davant la presó "Modelo": Com a Madrid i a Bilbao cada diumenge, el 18 de febrer estudiants i treballadors de Barcelona i comarques han expressat amb llur presència a la porta de la "Modelo", el diumenge a l'hora de les visites, llur solidaritat envers els detinguts i llurs famílies.

ELS EXPEDIENTS DE CRISI:

— Badalona: Els treballadors de M.A.S.A. dúien cinc setmanes sense cobrar els jornals i molts fa mesos que no cobren els punts. L'empresa busca desfer-se dels 74 treballadors que ocupa.

— Vic: Les autoritats han aprovat l'expedient de crisi de "Trias Güell S.A.": 37 treballadors perdent la feina.

A la F.U.S.A. d'aquesta mateixa localitat es tem una decisió semblant, que significaria prop de 90 treballadors parats.

A LES COMARQUES

TARRAGONA:

Reunits en assemblea, els treballadors de "Industrias Químicas Asociadas" decideixen un primer atur d'advertència per a recolzar la petició presentada; reclamar la reposició de la prima de productivitat arbitràriament suprimada per l'empresa.

LLEIDA:

Els representants de la Construcció de Lleida han presentat una protesta contra els baixos jornals, que en molts casos són encara inferiors a les 96 pessetes del mínim oficial.

LA CAMPANYA PELS CINC MILIONS DE PESSETES D'AJUT AL P. S. U. C.

Les organitzacions i militants del P.S.U.C. han acollit amb la millor disposició la crida del Comitè Executiu del propi passat mes de febrer.

Seguint l'exemple dels membres del Comitè Central, els components de diversos organismes de direcció del Partit i d'algunes cel·lules han assumit el compromís de donar una contribució personal de 3.000 pessetes. La totalitat de les cel·lules de les Comarques 30 N. i 30 S. que han discutit la crida del Comitè Executiu han acordat que, tot al llarg de l'any en curs, cada un dels seus membres donarà una aportació personal mínima de 1.500 pessetes. A més, cada cel·lula s'ha fixat una quantitat a recollir entre els simpatitzants i amics del Partit, quantitat que en algun cas s'eleva a 150.000 pessetes.

Dos membres del Comitè del P.S.U.C. de la Comarca 20 s'ha compromès a col·lectar —amb la col·laboració d'un grup de simpatitzants— una suma mínima de 70.000 pessetes. Entre llurs propòsits està dedicar alguns diumenges i dies festius a treballar en benefici de la Campanya.

Un grup de companys de la Comarca 30 projecten sortir el camp a buscar bolets, muguet, caragols, que vendran per a destinar-ne el producte als cinc milions.

primers compromisos registrats ;

Tenim fins ara coneixement oficial dels compromisos comarcals següents:

- Comarca 30 N.: 500.000 pessetes.
- Comarca 30 S.: 500.000 pessetes.
- Comarca 20: 425.000 pessetes.
- Comarca 15: 425.000 pessetes.
- Comarca 10: 140.000 pessetes.
- Comarca 30 p.U.: 50.000 pessetes.

Invitem totes les organitzacions dependents del Comitè Central a que ens comuniquin els compromisos que es marquin així com les iniciatives que es proposin aplicar en les respectives demarcacions per a dur a terme la Campanya.

ELS ESTUDIANTS ES PREPARAVEN A REBRE'L

EL CONSUL GENERAL U.S.A. DE BARCELONA SUSPEN LA CONFERENCIA

Les autoritats havien preparat a Filosofia una conferència del Consul General U.S.A. a Barcelona.

Els comitès de Solidaritat amb el Vietnam a la Universitat ho denunciaren a les Assemblees obertes que s'estaven celebrant el dia 1 de març i recabaren dels estudiants el boicot a Mister James N. Cortada.

La premsa anuncià el 2 de març la suspensió de l'acte —"aplaçament", minimitzava el Consul...: Era preferible això a exposar-se a la barrera que li preparaven els estudiants i a ésser ruixat de calderilla als crits de VIETNAM SI! IANQUIS NO!

primeres quantitats rebudes ;

Llista n° 1

Comarca 30 N., 10.451 pts; C.E., 924 pts; Comarca 30 N., 7.000 pts; Comarca 30 S., 7.000 pts; Barcelona, llista 2-1968, 25.035 pts; Lleida Ciutat, 7.580 pts; Tarragona, 6.245 pts; Reus, 500 pts; Baix Ebre, 5.248 pts; C. Ter, 2.000 pts; Z.M. Cardener, 3.305 pts; Montserrat i família, 200 pts; Pedro, 500 pts.

Total Llista n° 1 : 75.988 Pts.

LES LLUITES A LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Calendari de la segona quinzena de febrer

Dilluns, 12. — Segueix la vaga a Filosofia i Arquitectura. Als altres centres, assemblees contra la repressió.

Dimarts, 13. — Filosofia i Arquitectura continuen la vaga. Enginyers decideix reprendre-la per dos dies davant la negativa d'Orbaneja a gestionar l'amnistia dels sancionats. Assemblees en diversos centres.

Dimecres, 14. — Vaga a Filosofia, Arquitectura i Enginyers. L'Assemblea de Filosofia (600 estudiants presents), decideix tornar de moment a les classes i seguir la lluita per altres mitjans. Una carta amb un miler de signatures és entregada al Degà per a fer-la arribar al Rector. Accions diverses de solidaritat, ajut als empresonats, activitats sindicals i culturals arreu del Districte.

Dijous, 15. — Arquitectura segueix en vaga. Una comissió de catedràtics de Filosofia, presidida pel Degà, reclama la retirada de les sancions i la convocatòria d'un Claustre General: Valdecasas refusa.

Dilluns, 19. — El Primer Curs de Medicina convoca eleccions pel S.D.E.U.B. pel dijous.

Dimarts, 20. — Homenatge a Pompeu Fabra a Ciències. Eleccions al S.D.E.U.B. en els primers cursos de Facultat; 80 a 90 per cent de participants.

Divendres, 23. — "Recital de Paco Ibañez" a l'Aula Magna de Filosofia; una col·lecció en acabar l'acte recull 11.000 pessetes per ajut als empresonats.

Dijous, 29. — Acte d'homenatge a Antonio Machado a Filosofia. Assemblees de Curs en diversos centres.

CAP A LA CONFERÈNCIA COMUNISTA MUNDIAL

Del 25 de febrer al 5 de març s'ha celebrat, a Budapest, una reunió consultiva dels representants de 66 Partits comunistes i obrers dels 5 continents. Dos partits hi participaven en tant que observadors.

D'antuvi, la conferència adoptà, per unanimitat, un missatge de solidaritat al poble vietnamès. "El recolzament concedit pels països socialistes, pels treballadors de tot el món no deixarà de créixer", reafirma aquest document.

Després d'unes lliures i fraternals discussions, els delegats han acordat convocar una conferència internacional dels partits comunistes i obrers pel novembre-desembre 1968, a Moscó.

La necessària unitat front a l'agressivitat del gendarme nord-americà queda plasmada en l'ordre del dia de la futura conferència: "Les tasques de la lluita contra l'imperialisme a l'estat actual i la unitat d'acció de tots els Partits comunistes i obrers, de totes les forces anti-imperialistes."

Aquesta voluntat de cohesionar totes les forces progressistes indica la importància de la propera conferència mundial; implica, naturalment, una preparació que respecti "...el principi del treball col·lectiu i de la col·laboració fraternal".

Així és com actuarà la comissió preparatòria, extensiva a tots els Partits del món participants o no a la reunió consultiva.

Les seves funcions són "...examinar i sintetitzar totes les propostes dels partits germans i tots els materials sobre els problemes relatius a la conferència, preparar els projectes de documents i proposar-los a la conferència".

Aquesta comissió es reunirà el 24 d'abril a Budapest, seu de la comissió preparatòria.

L'esperit unitari i els mètodes democràtics que han caracteritzat la reunió consultiva es reflecteixen en les vies emprades per a la preparació de la conferència internacional; garantitzen que la conferència de Moscó —oberta a tots els Partits que desitgin participar-hi— serà "una etapa important vers la cohesió dels comunistes de tot el món".

Davant els tribunals

S'HA MANTINGUT EL NO A LA REPRESSIO

El dia 2 de març va celebra-se a Madrid el judici contra els participants a l'acte contra la repressió que tingué lloc a la Universitat de Barcelona el 26 d'octubre 1966.

La solidaritat de les masses estudiantívoles i de l'opinió pública, l'actuació de la defensa, la resposta dels mateixos processats han aculat les autoritats a no demanar sinó penes mínimes —de totes maneres injustes.

Són els processats, una vegada més, els qui han fet el procés de la repressió rememorant el com i perquè de l'Assemblea del vestibul de la Facultat de Dret de Barcelona, reivindicant llur presència en ella, exposant, com ho feu sense embuts l'obrer terrassenc Joan Martínez Martínez, la necessitat i justícia d'aquella denúncia ciutadana il·lustrada pel seu propi exemple d'obrer perseguit i torturat.

NO RETORNAR A LES CATACOMBES

per Santiago Carrillo

(Donem seguidament una de les parts de l'article del company Santiago Carrillo «ALGUNAS ENSEÑANZAS DE LA JORNADA DEL 27 DE OCTUBRE», publicat a la revista «NUESTRA BANDERA», número 56-57.)

La jornada del 27 ha estat la consagració de les Comissions Obreres, com la forma d'unitat, organització i lluita dels treballadors. Les Comissions Obreres són ja, per fortuna per al país, una realitat en marxa, que supera, no solament el sindicalisme falangista oficial, sinó tots els intents fallats del sindicalisme clandestí. L'ur caràcter unitari, obert, públic, democràtic, és la clau de la seva implantació i arrelament. El règim s'esforça inútilment en reduir-les a la clandestinitat, seguint la política estúpida segons la qual «allò que no es veu, no existeix». No obstant, a Espanya l'única cosa que té existència real, en el terreny polític, és allò que no es veu, es a dir, allò que encara no és legal. En canvi, allò que es veu, el Movimiento, els Sindicats oficials, són una immensa ficció, una superxeria, una hombra rera la qual no existeix altra corporeïtat que la policia, els tribunals i les forces d'ordre públic i els moviments d'unes dotzenes de titelles, els fils de les quals mouen quatre personatjes.

Per a tot espanyol conscient, sigui la que sigui la seva condició social, hauria d'ésser una garantia, precisament, la voluntat de les Comissions Obreres d'actuar a la llum del dia, en assemblees democràtiques; de negar-se a la clandestinitat; d'oposar-se a llur transformació en un complot, en una conspiració. El desenrotllament d'un país és normal, no quan se'l manté encadenat i emmudit, quan se l'obliga a conspirar, sinó quan les diverses corrents i interessos poden manifestar-se i defensar-se a la llum del dia.

Precisament per aquesta orientació, sostinguda a costa de sacrificis i d'intel·ligència política, les Comissions Obreres guanyen la confiança dels treballadors i quelcom que és avui molt important; el respecte i la simpatia d'altres sectors político-socials els quals, coincidint o no amb els objectius de les Comissions, veuen en elles una força ciutadana, responsable, que està contribuint decisivament a revelar la realitat nacional, a destruir les mixtificacions oficials i, per això mateix, a l'establiment d'una autèntica **normalitat** en el país.

La jornada del 27 ensenya que la lluita per a no retornar a les catacombes per a imposar (de fet, almenys) la facultat d'actuar públicament, és una necessitat vital per al nou moviment obrer. La seva força es manifesta precisament en la facultat mostrada per a esberlar la «legalitat» feixista, per a imposar damunt la ficció «legal» l'autenticitat real. Als grupets que en nom d'un fals revolucionarisme, o d'oportunisme poruc, inciten les Comissions Obreres a retrocedir a la clandestinitat, cal fer-los veure que aquest i no altre és l'objectiu de Solís i dels jerarques franquistes. Perquè la clandestinitat significaria isolar-se de les masses. I la força revolucionària resideix precisament en les masses. Si s'ha conseguit l'ampli contacte amb les masses que representen les Comissions Obreres, les mobilitzacions massives dels treballadors i els estudiants, es a dir, posar en peu una oposició no solament verbal sinó efectiva —i això ha costat un llarg procés de lluites i un martirologi que no haurien d'oblidar-se mai—, no és per a que l'«snobisme» de certs novicis de la conspiració ajudi a Solís a tirar per terra allò tan treballósament conseguit. Això cal mantenir-ho i consolidar-ho contra tiris i troians.

ALGUNOS grupets ultraesquerristes denuncien la celebració d'assemblees obreres, el desenrotllament democràtic de les Comissions, llur pugna valerosa per a no retornar a les catacombes i per actuar públicament, com una tendència a la «col·laboració» amb el règim. Ignoren o neguen voluntariament els fets. La mateixa acusació fan, per cert, contra el sindicat democràtic estudiantil. I sostenen que aquest i aquelles estan **superats**, que cal «**anar més enllà**». ¿I què entenen per «**anar més enllà**»? Doncs tornar endarrera, a les formes clandestines tancades que tenia l'organització de la lluita quan encara no havia assolit la força de masses que posseeix avui. Són els **crancs** del moviment de masses, que apareixen amb colors rojos perquè ja estan **cuïts**... cuïts en la salsa de llur isolament i llur verboricitat. És significatiu que quan la policia llença fulles, aparentment «clandestines» contra les Comissions Obreres o el

Sindicat Democràtic Estudiantil, i en els darrer temps la policia acut freqüentment a aquest mètode, imiti l'estil, la fraseologia i les consignes d'aquests grupets «ultraesquerristes». En realitat l'actuació pública i democràtica del nou moviment obrer i universitari és una ruptura de les estructures legals feixistes aconseguida per la força de la lluita; el començament del procés per el que es posarà terme al règim franquista. I no és casual que a despit de l'ampli ambient de simpatia que rodeja les Comissions i el Sindicat Democràtic estudiantil, el Govern lenci precisament contra ells, una rera l'altra, les més espectaculars agressions policiaques.

L'EXPERIENCIA del 27 d'octubre i de la gran mobilització combativa dels estudiants ensenya que el mètode de les assemblees, de la discussió de masses, és el més eficaç —en l'estat actual, indispensable— per a promoure accions de protesta que enrolin a multituds i que causin veritable impacte en l'opinió. On aquest mètode no s'ha utilitzat, o fou utilitzat a escala insuficient, l'abast de la jornada del 27 fou molt més reduït. Si Madrid i Terrassa anaren més lluny aquest dia —a despit dels centenars de detencions preventives—, la causa principal està que desenes de milers d'obers s'havien reunit en múltiples assemblees, havien pres consciència de la necessitat d'aquesta acció, s'havien identificat amb ella i el 27 actuaren sabent perquè lluitaven i desplegant gran iniciativa. Qualsevol acció que es prepari, àdhuc la més limitada, haurà de tenir compte d'aquesta experiència. Per a mobilitzar les àmplies masses no són prou les fulles, l'agitació escrita; no són prou les decisions preses per un grup d'avantguarda per prestigiós que sigui. Cal que les masses mateixes se sentin partícips de la iniciativa i assumeixen conscientment llur responsabilitat.

I les assemblees i la preparació de masses han d'arribar a nivell de la mateixa empresa. Els treballadors de cada empresa —i això particularment a les grans—, han de sentir-se una unitat amb personalitat pròpia, amb responsabilitat i iniciativa, del gran col·lectiu obrer de combat. El nom de l'empresa, en aquest cas, ha d'ésser un veritable penó, al qual es refereixin amb orgull els treballadors. Com a Madrid es parla amb admiració dels obrers de «Mazda», la «Pegaso», «Barreros» obrers de «Mazda», la «Pegaso», «Barreiros» o «Perkins», hauria d'esdevenir així cada vegada més amb els treballadors de les grans empreses de tot el país.

AJUT AL PARTIT (Darrera llista recollit 1967)

Com. 30 S., 18.285,65 pts; Com. 30 N., 17.148,60 pts; Com. 9, 1.122,40 pts; Com. 20, 21.366,25 pts; Com. 30 N., 7.840 pts.